

[Kofod-Svendsen]

mere bliver det koordinerende udvalg, og at vi får nogle debatter her i folketingsalen om kommende EF-lovgivning. På den måde får vi parlamenterne inddraget i højere grad.

Åbenhed, nærhed og demokrati mener jeg vil betyde en forbedring af det, der allerede ligger i Maastrichttraktaten, som efter min mening er en forbedring af Romtraktaten. Men den yderligere forbedring vil være noget, som adskiller sig fra denne, og en udbygning, som jeg hilser meget velkommen. Sammenholdt med de danske særønsker mener jeg der er basis for en ny afstemning.

Aage Brusgaard (FP):

Jeg har på fornemmelsen, at debatten er ved at ebbe ud, og jeg har nok hørt i hvert fald tre fjerdedele af debatten herinde i dag.

Der er noget, ingen har nævnt, og som jeg tror er en af årsagerne til, at der i befolkningen er så stor modstand mod en union. Derfor vil jeg lige nævne det, og jeg håber også, at udenrigsministeren og statsministeren vil komme ind på problemet. Det er den svindel, der foregår med EF-midlerne.

EF's egne revisionsrapporter har sagt, at der bliver svindlet for ca. 40 mia. kr. Det er vel typisk de sydlige lande, der får penge 3, 4, 5 gange for vin og andre ting, de måske ikke producerer. Hvis der i Danmark opdages lidt svindel – vi har set det på et slagteri – bliver den virksomhed eller den person, der svindler, straks slæbt for retten og afkrævet en forklaring. Hvis det derimod er svindel, der foregår i de andre lande, er det næsten 100 pct. sikkert, at den, der kan tilrane sig flest EF-midler, bliver valgt til parlamentet, næste gang der bliver parlamentsvalg i det pågældende land.

Der er altså en mentalitetsforskel mellem Danmark og de lande, som nogle ønsker vi skal i union med. Jeg tror, det er en af grunde til, at så mange danskere siger nej. De siger: Vi skal først have styr på det, vi har sagt ja til, før vi går ind i en union, og vi vil ikke være med i en union sammen med nogen, der bedvidst svindler og bedrager, og hvis regering ikke vil gribe ind.

Nu har jeg det meget med avisudklip, og det er jo, fordi det er i aviserne, vores politikere bevæger sig. Jeg har et udklip fra Politiken den 19. september, og det er EF-parlamentariker Kirsten Jensen, der udtaler: »Planløs og dyr

miljøpolitik i EF«, og hun beskriver, at Revisionsretten giver flere eksempler på, at der hverken er hoved eller hale på EF's miljøpolitik, som mindst koster 8 mia. kr. om året. Det vil altså sige, at Socialdemokratiets egne parlamentsmedlemmer fortæller, at der foregår et milliardstort overforbrug, som er spildt.

Vi får alle sammen Dansk Industris Ugebrev. Man skriver her om budgetstigningen: »I december ventes EF-medlemslandene at vedtage det nye 4-årige strukturfondsbudget på ca. 850 mia. kr.« Det er en fordobling i forhold til 1989–1992-budgettet. Danmark skal altså til at betale betydelig flere penge til sydlandene.

Jeg vil også lige nævne en artikel i Børsen den 29. oktober, hvor der står: »Det indre marked er rent blændværk.« Rapporten konkluderer, at samarbejdet næppe kan fungere i praksis, og det er EF's egne kommissionseksperters, der udtaler det. Det er også en af årsagerne til, at Fremskridtspartiet stadig anbefaler et nej. Vi vil, at vi skal have orden i de ting, vi har sagt ja til, altså det indre marked, få de ting til at fungere, få budgetterne til at fungere, få de penge, vi bruger, brugt til de rigtige poster og ikke til svindel og bedrageri.

Hvis man ikke har lyst til at kontrollere de ting, vil Fremskridtspartiet have ulyst til at gå ind i et tættere samarbejde.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg vil gerne på regeringens vegne takke for de mange gode råd, partiernes ordførere har givet under den lange debat i dag. Det ligger vist i sagens natur, at regeringen umuligt vil kunne følge alle rådene på én gang, men sådan er jo vilkårene.

Det, der nu er tale om, er, at Folketinget lidt senere skal stemme om en dagsorden. Denne dagsorden er foreslået på syv partiers vegne, og jeg mener, at det historisk er en god og klar ting, at Folketinget nu her i salen får lejlighed til at tage stilling til, om det er eller det ikke er dokumentet, det, som kaldes »Danmark i Europa«, det, der skal være grundlaget for de fortsatte forhandlinger mellem Danmark og vore partnere i EF.

Jeg kan ikke være så meget i tvivl. Jeg mener, at debatten i dag giver den kærkomne anledning til, at Folketinget vil kunne bekræfte her i salen, at det er »Danmark i Europa«, som er udgangspunktet for de forhandlinger, der